

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

II. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

II. DIE OCTOBRIS.

P. COSMVS
TVRRIANVS.

2.Octob.
Hispanus in
Insula XI.
qui. 1570.
xrat 60.
Soc. 12.

Baptismus.

Fides.

Charitatis.

Regula.

Salutato S. Xauerio se accendi rotum sensit. Postea Goæ post exercitia in Societatem ab eodem admissus, Amanguccij multa hominum millia, & multos Bonzios ad Christi fidem adduxit: multa passus aduersa, & ad necem non semel quæsitus. Fæminam enurgumenā simul baptizauit, simul à dæmone liberavit. Omura, Frandi tanta geslit vt Heroës fidei educarit; Regulum Omuræ baptizauit, & Bartholomæum appellauit. mortiens triginta circiter. Superstitum Christianorum millia reliquit in Iaponias; id quod illi summa laetiæ fuit. Aman-gucij orizâ tostâ, salmis piscibus, & herbis visitauit sine pane, vino, carnis, lacte, &c. Sed cœli deliciis & lachrymis abundabat, pro sancto habitus in summa omnium veneratione tanquam Apostolus, & omnium Pater.

P. FERDINANDVS
ALVAREZ.

Hilpanus
Abulæ. 1.
Oct. 1579.
vel 1572.

Vocation.

IN Tuneano bello, illius consanguinei eiusdem caput globus è tormento explosus abstulit, & ipsum Ferdinandum læsit. inde ad opes, & honores contemnendos coortâ cogitatione, Societatem amplexus est, & Abulense Collegium liberali munificentiâ iuuit. Fuit vir eximia charitatis tam in studio animarum, quam in rectione nostrorum. P. Balthasar Alvarez illum valde laudabat quod nihil quantumvis minimum aggrederetur

nisi oratione præmissâ dicebatur; nullum fuisse qui in illum oculos coniceret, quin piè tangeretur. Illo mortuo, S. Theresia illicè, dato ad nostros breui Chirographo, illos certiores fecit; P. Ferdinandum à se conspectum Mors. esse in gloria; & adiecit: sic honorat S Theresia. Deus eos qui tractant proximos cum charitate.

P. IOANNES
LVCENA.

Lusitanus
Vlyssiponæ
2.Octob
1600.xrat.
Soc. 39.

Ahuius ad concionem dicentis ore pendebat concio tanto aplausu, vt aliquando finem dicendi facienti omnes acclamârint ut pergeret. Nec minor fuit plausu fructus. Indiffensiones aliquando acerrimè dicentis vox quatuor nobiles viros ita Pax. seu perterrituit, seu mansuefecit, vt illi inueteratis odis positis amicitiam totis voluntatibus coluerint. Eadem concio lecta à milite coram duabus viris nobilitate claris, at odio ferreo exulceratis, illos ad inimicitias ponendas flexit. Talis per 20. annos Concionator fuit Lucena; domi etiam patientiâ, piis lachrymis, & in omnes charitate spectabilis.

P. ALEXANDER
HELLER.

Viennæ Austriae illis natus parenti-
bus qui primi nostros istic hos-
pites accepere: quorum religiosâ mo-
destiâ & pictate animum ad Sociera-
tem adiecit; & Romæ ipso S.P. Ignati
morientis die admissus est. Colle-
giis,

Vocatio.

giis, Tyronibus præfuit, concionatus est per annos 42. Quamprimum à lecto vel mensa surgebat, domumque redibat, primum illi negotium fuit SS. Sacramentum inuisere. Ut consitentiibus dies festos daret meditatione non omisiā, nec dilatā, illam ante quām ēlectulis alij surgerent exequebatur. Flagellis, ac tunica cılıcina etiam in senio se affligebat; venia tamen à superioribꝫ petitā more maiorum. Etiam post quam exemptus est à culina officiis, illa non omittebat. In se de confessionali tam constans fuit ut per nouem extremos anni menses omnino 12. millia ducentas & sexaginta confessiones audierit. Religionem spirabat eius vultus & verba, mores omnes patientiam, & mansuetudinem seu diceret aliquid, seu taceret. Quarto ante mortem die, sanus tunc adhuc, generalē confessionem instituit.

*Euchar.**Mortific.**Mors.*

P. IGNATIUS BALSAMON.

Italus. Lemouicis 2.
Oct. 1618.
xstat. 75.
Soc. 57.

*Oratio.**Sacrum.**Humil.*

NE quid ē seculi analectis retinet, prophanum Herculis nomen cum Ignatij nomine commutauit. Nouitius præfuit per annos 16. vir verē famam sancti non morosi commeritus. Semper quidem orabat, sed particulatim præter matutinam horam, vesperi alteram, & extremis annis tertiam, orationi dabat. Orationis illius materia interdiu erat ferē gratias Deo agere. In orantis vultu flammæ, in oculis lachrymæ visabantur. Inter sacrificandum quoque sublimis ē terra conspectus est. Quotannis Patrem quempiam deligebat à quo more maiorum moneretur de iis erratis quae fortè occurrunt, & à nobis ipsis non aduertuntur in nobis. In culina servire, ad mensam legere, deterrima quædere, nullius pro cubiculo operam ad-

mittere, ad punctum omne obedire, solempne illi ac sanctum, etiam quando cum viris primariis loquebatur: mox enim abrumpebat. Ad sacrum ibat, iam sacrificali ueste indutus, cum à Rectore vocatus rediit, ut pareret. Dolores suos multos, & longos latō vultu *benedictiones* vocabat. Præter seuerum in quadragesima iejunium quothebdomadis media biduī se affligebat; neque nisi uestitus ad quietem se componebat. Res a Societate gestas datis in Prouincias literis perquirebat, adnotabat, narrabat. Cum spiritualibus rebus præcesset, incredibilis fuit charitas mutua Sociorum: & notatum est omnes eius tyrones in Societate ferē perfidisē constantes. Patres moniebat ut expectationem exempli implerent, in oculis aliorum in eos intentorum: nec benē de sacrificio missæ meritum iudicabat si quis semi horam illi non plenam daret, avarus erga Deum, & reus legis quotidie violata. Amorem Dei esse aiebat regularum seruandarum causam & neruum. Ad silentium ceu legum compendium attendebat, & alios hortabatur indignoque aiebat spiritū de liciis eos qui linguae sive potentes non essent, in una legum plutium violatores. Aiebat, præstare vnum de Societate iuare in spiritu, quām plures externos. Exercitia vocabat vindemiam S. P. Ignatij.

P. BENEDICTVS FERNANDEZ.

Hvic à P. Vasco prædictum fuit, hfore ut in fidei odium cedetur. Tulin, fecitque quām plurima in Iaponia profidei felicibus incrementis. Aduersarij ipsis mitam hominis eloquentiam, nec minorem virtutum ac morum quām linguae elegantiam,

*Patiens.**Morific.**Sacrum.**Silencium.**Exertus.**Italis.**quili.**Oct.**xstat.**Soc. 58.*

Fidu.

in eo amabant, atque laudabant. Cum captum hortarentur, ut à Christi fide deficeret, negavit decere id hominem adeò ab ipsis laudatum: dataque illis in libello de fide lucubratione insigni, fidei sue breuiarium ac tesseram illis explicuit; simul corpus obtulit ad tormenta pro illa fide. Sub imi equo, ceu in triumpho, vectus, ab inuitis at Imperatorem timentibus, ad foueam damnatus est. Depositus de patibulo deinde tamen est; ne tam citò vitâ decederet. At breui postea in carcere gloriosum vitâ finem inuenit. Eodem die ac eadem de causa in fouæ patibulo pendens migravit victor.

P. P A V L V S SAITO.

Iapon. Ibid.
1.Oct.1633.
xstat.57.
Soc.16.

Fidu

Charitas

Obiit athleta felix postea quam septem dies pependit capite deorsum prono in foueam, sine cibo, sibi tamen præsens, dicensque; se ante P. Benedictum minimè moriturum. Et verò eadem horâ, & ferè momento, vterque decessit. Illud stupendum. Aiebant satellites; se coram istuc adfuisse, attentisque auribus accepisse verba duorum illorum cadauerum ad rogum deportatorum, cum se inuicem Lusitanicè ac Iaponicè salutarent, felicitatemque suam Benedictus Paulo, & hic illi vicissim gratularetur.

P. IANVARIVS PISA.

Italus A-
quile.2.
Oct.1656.
xstat.39.
Soc.16.

Ivrati testes affirmant; huic à contracta in gloriis apud peste afflatis obsequiis lue morti iam proximo admotam S. Xauerij imaginem eas maculas quas medici pedecchias vocant, quæque totam sinistri eius lateris partem ad cor infecerant, velut ab-

sorptas penitus absterrisse; ita vt è latere proflus evanuerint, & in imagine S. Xauerij comparuerint velut impressæ, adeoque tum quidem P. Ianuarius conualuit: sed postea, in iisdem obsequiis, heroum morte decessit. Quare & ego de illo inter Heroës ac victimas charitatis ad annum 1656. fusè scripsi:

S. Xauerij
imago.Vid pag.
537.Festa.
Charitas

quod Philosophiam triennio, Theologiam biennio explicuerit; Collegium Aquilanum itidem biennio gubernarit; in celebrioribus, Societatis potissimum, festis duodecim pauperes in Collegio suo mensæ adhibuerit; sibi quoque cibum ac vestes, vt ea pauperibus præberet, detraxerit; templi fabricam magnâ erga Deum fiduciânius mirè promoverit; neminem à se auxilium petentem vacuum abire permiserit, quin eum vel ipse iuuaret, vel alium à quo iuuaretur inueniret. Vi- sum aiunt non semel inter sacrificandum Angelico quodam & augusto vultu in sublime elatum. Somnus illi durus, cum culcitram raro ad quietem admitteret; nec vestes exueret, nisi quando inclementer planè ad effusum usque sanguinem laniabat acerri- mo verberatu. Lue Aquila coortâ, ad ægros per fenestras etiam adreptabat. Duobus diserte de morte sua ea dixit quæ illum extremæ suæ diei non esse inconscium testabantur. Est qui per- sanctè affirmet; P. Ianuarium vitâ iam functum sibi post mortem ad spectabilem adfuisse, vultu splendido, & pi- leo aureo rectum; horratumque fuisse, vt ad diuina obsequia enixè pro- quenda perseveranter inumberet: coque se in concepto erga diuina incitatiū peragenda studio confirmatū. Addunt alii, & probatae fidei ac ocu- lati testes anno uno ab eius obitu e- uoluto, corpus eius repertum incorru- ptum; cum ramen & locus in quo con- ditus iacebat, vliginosus fuerit, & ar- ca consumpta. Virginitatem suam tan-

Sacrum.
Oratio.

Mortific.

Discendum
à mortuo.Tibi am-
reus.
Tepidi.

CCC

Humil.

tā modestissimi animi demissione or-
nauit, vt spiritualium rerum præfecto
quæstus non semel sit de sua audacia,

quod ausus fuerit sinere vt sacrissimi-
tiaretur; quā sancti ordinis maiestate
se putabat omnino indignum.

III. DIE OCTOBRIS.

P O M P E I V S

CAPVANVS. NOV.

P. STANISLAVS

WARSEVITIVS.

*3 Octob.
Italus Nea-
poli. 1588.
stat. 17.*

*Castell.**Oratio.**Mortif.**Coffit.**Vocatio.*

Illustrissimæ Comitum Proregum familiæ flos nobilis, cùm oblatum, lautum quantumuis, matrimoniu detrectaret, submissæ sunt conductæ fœminæ artium impudicarum technis instructæ, vt illum ad fordes condicefarent. At ille sacro quodam furore plenus illas fugavit; nec videre illas nec audire dignatus. Callum habebat in genibus ab assidue fletendi, & orandi: sæpè in medio noctis intempesta silentio ad precandum surgebat; sæpè cilicio vñus ac se acriter verberans: quibus ille industriis, cum præcipuo Deiparae Virginis cultu coniunctis, virginitatis thesaurum custodivit vñque ad mortem. Cùm apud parentem vrgeret, quod bonâ eius venia Societati nomen daret; ceu delirus in obscurum conclaue conjectus est. Inter submissos plures, qui eius molitiones interuerterent, fuit religiosus nonnemo, qui omnes religiosos, ac se quoque suscepit de religione consilijs pœnitentia dixit. At Pompeius respondit eos, ad quos ipse irer, vita religiosa minimè pœnitere. Peruicit omnia; & Societatem amplexus, peregrinè vt fieri amat ad Deiparam quæ in monte Virgine colitur misitus est. Inde reducem febris prostravit in mortem piissimè oppetitam.

Senatoriâ nobilitate, obitis ad Turcas Regiis legationibus, & Regiâ, ut vocant Cancellariâ cuius Ptares erat, clarus, Episcopatu à Rege oblatu sed non admisso, Romæ cum aliquot è sua familia in Societatem admisus, B. Stanislai Kostkæ connoui-
tius fuit. Nocte quâ B. Stanislaus obiit semisomni Warsevitio quispiam de Societate in Domo professa dixit, Stanislaum iam esse in cælo: & benè manè Stanislai mors nunciata est. Per totam quadragesimam concionatus est aliquando de pœnitentia, ingenti fructu. Pro re Catholicâ, doctrinâ, exemplo, concionibus mira gessit. In morte à dæmons de fide tentatus at victor, peste apud infectos in eoque obsequio contractâ occubuit. Post mortem postea anno 1604. 12. Martij hora 12. meridianâ Patri Petro Sparaga ægro apparuit; & non vnum (vt Petrus faciebat) sed decem annos vi-
tæ, vt à Deo pereret autor fuit. Et ve-
rò Petrus nouem annis siue in annum decimum superstes vixit.

*Petrus Stopellus. Vide 3. Septembbris.
alij cum ponunt 3. Octobris.*

P. A D R I A N V S

ARBOREVS.

*Bela Cor-
traci 3. Oct.
1615. stat.
61. Soc. 38.
honora-*

Facundus, & sagax inter primos in Hollandia operarius. Tribus co-
zonis, & litanis Deiparam quotidie B. V.